

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4608/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зинодвића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вукман Бошковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Љубица Мирковић, адвокат из ..., ради поништаја уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3916/22 од 05.10.2022. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 3916/22 од 05.10.2022. године, у делу у коме је потврђено решење Вишег суда у Београду П 525/21 од 01.11.2021. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3916/22 од 05.10.2022. године, у делу у коме је потврђено решење Вишег суда у Београду П 525/21 од 24.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 3916/22 од 05.10.2022. године, у делу у коме је потврђено решење Вишег суда у Београду П 525/21 од 24.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 525/21 од 01.11.2021. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужба тужиле поднета 26.06.2017. године сматра повученом. Ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 167.451,21 динар.

Решењем Вишег суда у Београду П 525/21 од 24.02.2022. године, одбачен је предлог за враћање у пређашње стање поднет 10.12.2021. године од стране пуномоћника адвоката Вукмана Бошковића из ... .

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 3916/22 од 05.10.2022. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Вишег суда у Београду П 525/21 од 24.02.2022. године и решење Вишег суда у Београду П 525/21 од 01.11.2021. године.

Против наведеног решења тужиле је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијано другостепено решење у делу у коме је потврђено решење Вишег суда у Београду П 525/21 од 01.11.2021. године применом члана 420. став 1. у вези са чланом 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању списка, Виши суд у Београду донео је решење П 525/21 од 01.11.2021. године, којим се тужба сматра повученом, применом члана 311. став 2. ЗПП, јер је са рочишта за главну расправу од 01.11.2021. године изостао пуномоћник тужиле, иако је уредно позван, а пуномоћник туженог је одбио да расправља. Ово, јер је пуномоћницима странака на рочишту одржаном 14.06.2021. године саопштено да ће се следеће рочиште одржати 01.11.2021. године, па како на рочиште заказано за 01.11.2021. године није приступио пуномоћник тужиле, иако је био уредно позван, а пуномоћник туженог је одбио да расправља, то је првостепени суд закључио да су се испунили услови прописани чланом 311. став 2. ЗПП

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили члан 311. став 2. ЗПП, када су донели решење којим се тужба сматра повученом, јер је са рочишта за главну расправу од 01.11.2021. године неоправдано изостао пуномоћник тужиле, а пуномоћник туженог је одбио да расправља.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије против решења донетог у другом степену којим је потврђено решење Вишег суда у Београду П 525/21 од 24.02.2022. године, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Наиме, у конкретном случају ревизијом се оспорава правилност решења којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање применом одредби Закона о парничном поступку, па како се посебна ревизија може изузетно дозволити због погрешне примене материјалног права, а не и због повреда одредаба парничног поступка, с обзиром да то није прописано као разлога за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу другом изреке.

Врхови суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. С обзиром на то да се решењем којим је одбачен предлог за враћање у пређашње стање поступак правноснажно не окончава, то ревизија против тог решења није дозвољена на основу цитираног члана.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, с обзиром да ова процесна радња није била потребна за вођење парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је на основу члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић